

وانه ۹۱: پرسپار له مرؤقه وه، وهلام له خوداوه ۲

بهشی دووه م

با بهر دوام ده بین له وهی وانه رابردو دهمان پی کرد که وهلامی نه پرسپارانه ددهینه وه. پیش نه وهی دست پی بکهین، شتیک ههیه ده بیته پوونی بکهینه وه. کاتی وهلامی پرسپاره کانتان ددهینه وه، جورته ناکهین پشت به زانیاری خومان یا خود زانیاری که سی تر ببه سین. تنها پشت به وشه ی خودا دهبه ستین. نیمه وهلامی پرسپاره کانی نیوه مان لای نیه، به لکو خودا وهلامه کانی لایه و له نو سراوه پیروزه کان پیمانای به خشیه وه. ئینجیل دهمومی: (چونکه وشه ی خودا زیندوه، کاریگه ره، له هه موو شمشیزیکی دووهم تیژتره، نیوانی دهر وون و رۆح و جومگه و مؤخی ئیسک ده بریت، نیاز و بیری دل جیا ده کاته وه.) (عبرانیه کان ۴: ۱۲) ئیستاش با بگه ریته وه لای پرسپاره کان.

پرسپاری یه که م ده لی: (نه وهی خراپ بیته له لای خوداوه نایات.) زور که س ده لئین وا نییه، له بهر نه وهی باوه ریان وایه که خودا یه که م جار شتی خراپی دروست کرد پیش نه وهی شتی باش دروست بکات.

پښتانه بدهن وهلامی نه م پرسپاره به پرسپاریک له ناو ئینجیل بدهینه وه. (ئا یا له یه ک کانی دا سازگار و سویر هه لده قولیت؟) (یاقوب ۳: ۱۱) وه ک چون کانی یا خود بیر ناوی شیرین و شویری لی هه لئا قولی، خوداش سه رچاوه ی هه ردو چاکه و خراپه نیه. نو سراوه پیروزه کان دهمومی: خودا پروناکییه، هیچ تاریکی تیدا نییه. (۱ یوحنا ۱: ۵) با که س کاتی تاقی ده کریته وه نه لیت: (له لایین خوداوه تاقی ده کریمه وه.) چونکه خودا به خراپه تاقی ناکریته وه، نه ویش که س تاقی ناکاته وه. به لکو هه ر که سیک به و هه وه سه ی هه به ته تاقی ده کریته وه، نه گه ر پیی راکیشرا و هه لئه له تا. برایانی خو شه ویستم، هه لمه خه له تین. هه موو به خشینیکی چاک و به هره یه کی ته واه له لایین سه ره وه یه، له لای باوکی پروناکییه کانه وه دیته خواره وه، نه وهی ناگورپیت و سیبه ری خولانه وهی نییه. خواستی له سه ر بوو که واه به وشه ی راستی له دایک بین، تا کو بینه نو به ره ی بده ی پیروانای. (یاقوب ۱: ۱۲، ۱۴، ۱۶-۱۸)

پیغه مبه ری خودا حه به قوق نو سیویه تی: نه ی تو له سه ره تا وه نیت نه ی خودا وه ند، جا نامرین. چاوه کانت له وه پاکترن ته ماشای خراپه بکه ن و ناتوانیت روو له زولموزور که یته. که سیک له خو ی راستو دروستر قووته دات؟ (حبه قوق ۱: ۱۲، ۱۳) بویه نه گه ر خودا نه توانیت روو له خراپه بکات، پیویسته باوه ر نه که ین که واه خراپه دروست بکات. خودا فریشته یه کی دروست کرد به ناوی لوسیفر، به لام لوسیفر بوو به شه ی تان به هه لبراردنی خو ی یاخی بوون دژ به خودا. خودا نادمی دروست کرد، به لام نادم بوو به گونا هبار به هه لبراردنی خو ی گویراپه ل نه بوونی خودا. وشه ی خودا فیترمان ده کات که شه ی تان و دلّه خراپه کاره کانی مرؤف سه رچاوه ی خراپه ن و خودا و وشه ی خودا سه رچاوه ی چاکه ن.

پرسپاری دووه م ده لی: نه گه ر خودای پیروژ پره له به زه یی، باشه بوچی راده وه ستی و ته ماشای ده مه قالی و جهنگ و کوشتن و خراپه کاری جیهان ده کات؟ ناتوانی شتیک بکات یارمه تی نه و خه لکه بدات؟

به دلنیا یه وه، خودا په روه ردگاری به زه ییه و نه وهی ده بیته بکات بو یارمه تی دانی خه لکی جی به جی کردوه! خودا پزگاری ده ری راستو دروستی ناردوه، عیسی مه سیح، بو نه وهی ناشته وایی له نیوان خو ی و خه لک و پاشان خه لک له نیوان یه کتری دروست بکات به مردن له بهر گونا هه کانی جیهان. به لام، پیش نه وهی خه لک به راستی ناشته واییان هه بی له نیوان یه کتر، ده بیته یه که م جار باوه ر بینن به عیسا وه ک پزگاری ده ریان که واه خودا ناردی و مل که چی بین. کاتی په یوه ندیمان له گه ل خودا باشه، نه و کاته په یوه ندیمان له گه ل خه لگیش باش ده بیته. تنها له و حاله ته ناشتی راسته قینه هه یه. هه موو شتیک پشت دهبه ستی به وه لامدانه وه مان به رامبه ر خودا. ده بیته نه و چاره سه ر وه ربگرین که خودا دابین کرد. هه روه ها، له برت بیته که خودا دادوه ری نه م جیهانه ده کات له بهر خراپه کارییه که ی. وشه ی خودا دهمومی که په روه ردگار عیسی مه سیح ده گه ریته وه له کوتایی پوژگاردا و دادوه ری هه موو که س ده کات که په تیان کرده وه راستی قه بول بکه ن و گویراپه لی بن. له پاش نه وهی په روه ردگار عیسا هه موو دوزمنه کانی خودا دینیتته خواره وه، هه موو به دی هیتراده کان نو ی ده کاته وه. و نه و کاته نه وهی له نو سراوه پیروزه کان نو سراوه دیته دی، که واه دهمومی:

ئيتر هېچ نفره تېک نامېنېت... ئيتر مردن نايېت، شپوهن و هاور و نازار نامېنن، چونکه شته کاني پېشوو به سرچوون. (ناشکرکردن ۲۲: ۳، ۲۱: ۴)

پرسپاري سيېم دهلي: هيندهک کهس هميشه باوهريان وابوو نه گهر گوناھيک نه نجام بدن، نهو گوناھه کار له نهوان دهکات، به لام کار له مندالاکانيان ناکات چونکه نهوان نه نجاميان نه داوه. به لام مه سيحه کاني دهلېن نهو گوناھه باپيره گوره مان نادم نه نجامي دا له باخچي به هه شت بو هم مو نه وه کاني بلا بووه وه، و خودا ده بيټ سزايان بدات. نه م شته چون ده بيټ؟ په ندي پېشيانان ده ليټ: (گيا له سره په گي خوي شين ده بيټ). نه مه راسته وانېه؟ هه موومان هاوراين نه گهر مندالاکت هه بيټ و له مالي خوت به خيوي بکي نهوا خه سله تي تو ودره گري، چاک و خراپ، له تو باوک و دايکي ودره گري. ده بيټه په نگدانه وهی شيوازي قسه کردنت، شيوازي ژيانت، شيوازي بيرکردنه ووت و شيوازي نه نجام داني شت. هه موومان سره به خيزاني نادم و حواين. ئيمه نه وهی نه وانين که گوپرايه لي فرماني خودا نه بوون. ئايا به باووبا پيرانمان ناچين؟ کي له ئيمه ده تواني بلې هه رگيز ته نانت يه ک جاريش بيټ له فرمانه کاني خودا درنه چووينه؟ هه موومان تاوانبارين! ئيمه به خه سله تېک له دايک بووين که وا گوپرايه لي فرمانه کاني خودا نايټ. له کيوه خه سله تي گوپرايه لي نه بوونه مان بو ماوه ته وه؟ له نادمه وه. وهک نه خوشيه کي پيس، گوناھي نادم بو هه موومان بلا بووه. ئايا به دلمان بيټ يان نا، نهوا بهو شيويه يه. نه مه نه وهی که وشه ي خودا رايده گه يني کاتي ده فهرموي: به هوي مړوځيک گونا هاته جيھان، به هوي گوناھيش مردن، به م شيويه مردن هه موو خه لکي گرتوه، له بهر نه وهی هه موو گوناھيان کرد! (رؤما ۵: ۱۲) به لام هه موو هيومان له ده ست نه داوه، له بهر نه وهی وشه ي خودا هه روه ها ده فهرموي: که واته وهک چون به يه ک گونا ه تاوانبارکردن بو هه موو مړوځ هاته کايه وه، به هه مان شيوه به کاريکي راستودروست بيټاوانکردن هاته کايه وه که ژيان بو هه موو مړوځ ده ينيټ. (رؤما ۵: ۱۸)

پرسپاريکي تر هه يه ده لي: بوچي کتابي پيرؤز دابه شي دوو به ش کراوه بو په يمانی کون و په يمانی نو؟ به کورتی، هه موو نه وهی پيغه مبه ران نووسيان له په يمانی کون، پيش له دايک بووني مه سيح نووسيان. هه موو نه وهی له په يمانی نوې هه يه له پاش له دايک بووني مه سيح نووسراوه. بويه، په يامي پيغه مبه رانی خودا که وا يه که م په يمانيان نووسي نه مه بوو: (خودا مه سيح ده نيټي!) به لام په يامي په يمانی نوې نه مه يه: (خودا مه سيحی نارد، هه روهک به ليټي دابوو له سره زاري پيغه مبه رانی!) سوپاسی خودا ده که ين که وا کتابي پيرؤز دوو به شه که - په يمانی يه که م و په يمانی نوې، له بهر نه وهی له دوو به شه ده توانين ببينين نه وهی خودا به ليټي پي دابوو زور له وه پيش هاته دي! خودا عيسای مه سيحی پزگاري ده ري نارد، هه روهک به ليټي به باووبا پيرانمانی دا له ته ورات و زه بووره کان و نووسراوه کاني تري پيغه مبه ران.

پرسپاريکي تر: زور کهس ده ليټن مړوځ نازانی ئايا ده چيټه به هه شته وه يان دوزخ. ته نها خودا ده زانی. به لام مه سيحه کان ده ليټن نه گهر نه مړو بمرئ ده چيه به هه شته وه. له سره چ بنه مايهک وا ده ليټن؟

با وه لامي نه م پرسپاره به پرسپاريک بدينه وه. ئايا خودا ده تواني له وشه ي خوي په شيمان بيټه وه؟ ئايا خودا دلسوژه به رامبه ر به ليټنه کاني؟ وشه ي خودا ده فهرموي: هه موو پيغه مبه ران شايه تي بو ده دن که هه ر که سيک باوه ري پي به ينيټ، به خشيني گوناھه کاني به ناوي نهو ده ست ده که ويټ. (کرداري نيردراوان ۱۰: ۴۳) نه مانهم بو ئيوه نووسي که باوه رتان به ناوي کوري خودا هه يه، تاكو بزانت ژيانی تاهه تايبتان هه يه. (۱ بوحه نا ۵: ۱۳)

له بهر نه وهی خودا خوي له وشه ي فهرموويه تي که ده توانين بزانت ژيانی تاهه تايبتان هه يه، ئيمه کيټن بلين کهس ناتواني بزانی له کوي ژيانی تاهه تايبي به سره ده به ين؟ به لي، ده تواني بزانی بو کوي ده رويت له پاش مردن! پرسپاره که نه مه يه: ئايا به راستي باوه رت به عيسای مه سيح و قوربانويه ته واوه که ي هه يه؟ يا خودا متمانته به (کرده وه چاکه کانتته)؟ ته نها نه وانهي متمانهيان به مه سيحه ده توانن به راستي بلين، (ده زانم که ژيانی تاهه تاييم هه يه!) سوپاس.

پرسپاري شه شم ده لي: عيسا رايگه ياند که وا يارمه تيده رکه، (پاراکليټوس) له پاش نهو ديټ. عيسا باسي کي ده کرد؟

(پراکلیتوس) ووشه یه کی یونانیه به مانای پراکلیتوس یان یارمه تیدهر یان پاریزهر دیت. له ئینجیل ناوی پراکلیتوس به کار هاتووه بۆ عیسا (ته ماشای ۱ بؤحه نا ۲: ۱ بکه) و بۆ رۆحی پیروزیس به کار هاتووه. وهک له ئینجیل خویندمانه وه، پیش نه وهی په روه ردگار عیسا بگه ریته وه ئاسمان به لئینی به قوتابیه کانی دا و فهرموی: (منیش داوا له باوک ده کهم یارمه تیدهر یکی دیکه تان بداتی که تاهه تايه له گه لئان بمینیته وه، رۆحی راستی، کهوا جیهان ناتوانیت وه ریگریت، چونکه نایینیت و نایناسیت. به لوم ئیوه ده یانسن، چونکه له گه لئان ده مینیته وه و له ئیوه دا ده بیته... یارمه تیدهره که، رۆحی پیروزی، نه وهی باوک به ناوی من ده یینریت، نه وه هموو شتیکتان فیر ده کات و هموو نه و شتانه ی پیروزی و توون بیرتان ده خاته وه... جیهان سه زره نشت ده کات له سه ر گونا... چونکه باوه پرم پیروزی ناهین... ئور شه لیم به جی مه هیلن، به لکو چاوه ری به لینه که ی باوک بکه ن که له منه وه بیستان. چونکه یه حیا خه لکی له ئاو هه لده کیشا، به لوم ئیوه پاش چند رۆزیکی کهم به رۆحی پیروزی باپیز ده کرین.)

(بؤحه نا ۱۴: ۱۶، ۱۷، ۲۶ و ۱۶: ۸، ۹ و کرداری نیردراوان ۱: ۴، ۵)

په روه ردگار عیسا فهرموی کهوا یارمه تیدهره که مړوځ نه بوو، به لکو رۆح بوو - رۆحی پیروزی خودا کهوا کهس ناتوانی ببینی. عیسا به قوتابیه کانی فهرموی که له پاش گه رانه وهی بۆ ئاسمان خودا رۆحی پیروزی دهنیری بۆ نه وهی له ناو دلان بژی. چن به رنامه یه که له مه و پیش، خویندمانه وه چو نه وه وهک خوی رویدا له رۆزی فیستیقالی په نجایه مین، ده رۆز له پاش نه وهی عیسا سه رکه و ته ئاسمان.

به کورتی، یارمه تیدهره که رۆحی مه سیحه کهوا دیت و له ناو دلای هموو نه و که سانه ده ژی که ئینجیل قه بول ده که ن. نه گه ر به راستی باوه پ بینی، رۆحی پیروزی دلک پاک ده کاته وه و نویی ده کات، و هیمای خودات لی ده دات وهک مندالی خوی و به شیکت ده داتی له جزووری پیروزی خودا تاهه تا. نووسراوی پیروزی نه وه پاده گه یینی کاتی ده فهرموی: ئیوه ش که تیای دان، کاتی وشه ی راستیان بیست، ئینجیلی رزگاریتان، له نه ویش دا مۆرکران کاتی باوه رتان هینا به رۆحی پیروزی به لاین پیدراو، نه وهی پیسه کی ده سته به ری میراته که مانه، بۆ کرپنه وهی گه لی تابه تی خودا، بۆ ستایش کردنی شکویه که ی. (نه فه سوس ۱: ۱۳، ۱۴)

بۆ ئیمه ی باوه ردار، رۆحی پیروزی یارمه تیدهر و پینمای و هیز و ماموستا و زور شتی ترمانه. زور شته مان بۆ ده کات کهوا ناتوانین هموو ی باس بکه یین. له لایه که یارمه تیمان ده دات له نویی. جیاوازیه کی گه وره هه یه له نیوان ته نها نویی کردن و به راستی نویی کردن بۆ خودا! رۆحی پیروزی یارمه تیمان ده دات نویی راسته قینه بۆ خودا بکه یین. وهک نووسراوه: رۆحه که له لاوازیه کانمان دا یارمه تیمان ده دات. چونکه نازانین پیوسته بۆچی نویی بکه یین، به لوم رۆحه که خوی به ناله وه دا کوکیمان لی ده کات به شیوه یه که باس ناکریت. (رؤما ۸: ۲۶) هموو نه وانه ی به راستی باوه ریان به ئینجیلی عیسا ی مه سیحه، رۆحی پیروزی له ناویاندا ده ژی. نووسراوی پیروزی ده فهرموی: نه گه ر یه کیکیش رۆحی مه سیحی نه بیته، نه واه هی مه سیح نیبه. (رؤما ۸: ۹)

پرسپاری دوايه مین ده پرسی: تیگه ی شتریته وه له فیرکاریه که مان که ده چمه به هشت نه گه ر عیسا ی مه سیح وهک رزگاری درم قه بول بکه م. ئایا نه وه مانای نه وه یه به که یف خوم بژیم و شتی خراپه بکه م و له گه ل نه وه شدا چمه به هشت له پاش مردن؟ کتابی پیروزی چیمان فیرده کات له و مه سه له یه؟

نووسراوی پیروزی وه لومی نه م پرسپاره به پوونی ده داته وه له په رتوکی رؤما، به شی شه ش کاتی ده فهرموی، ئایا له گونا به رده وام بین تاکو نیعمه ت زیاد بیته؟ نه خیر! ئیمه که سه باره ت به گونا مردین، ئیتر چو ن تیای دا بژین؟ (رؤما ۶: ۱، ۲) په یامی مردنی عیسا ی مه سیح له سه ر خاچه که و هه لسانه وهی له گور پلانی راستودروستی خودایه بۆ نه وهی گونا هباران رزگار بکات نه که ته نها له سزای گونا به لکو له هیزی گونا! نه گه ر نه و موژده یه به دلته وه وه ریگری و به باوه ریکی راستگو یانه، ووشه ی خودا فیرمان ده کات کهوا له و ساته ی باوه ر دینی، خودا دوو ئیش ده کات له ناو تو:

یه که م، خودا له هموو گونا هه کانت خوش ده بیته به ناوی مه سیح، وهک به لئینی دا.

دووه م، خودا دلک نویی ده کاته وه به هیزی رۆحی پیروزی. پاشان ده ست ده که ی به خوشه ویستی راستودروستی و رق لی بوونی خراپه،

له بهر نه وهی خدا خهسله تی پیرۆزی خوی له ناوتدا جیگیر دهکات. بویه، نو سراوی پیرۆز به لاین ده دا: **ته گهر په کییک له مه سیح دا بیټ، به دیه پیراویکی نوییه، شته کونه کان به سرچوون، نه وه تا بوونه نوی!** (۲ کورنوس ۵: ۱۷) **ته وهی بو ئیمه خوی به ختکرد، تا کو له هه موو سه ریچییه ک بمانکړپته وه و گه لیکي تاییه ت بو خوی پاک بکاته وه، دلگهرم بو چاکه کاری!** (تیتوس ۲: ۱۴)

کاتی که سیک به راستی باوه دیني به په روه ردگار عیسیای مه سیح، چی دی به رده وام نابیت له کردنی خراپه، له بهر نه وهی خدا پوخی پیرۆزی خوی جیگیر کرد له ناو نه و که سه و به رو بوومی روجه که نه مه یه: **خوشه ویستی، خوشی، ناشتی، نارامگرتن، نیانی، چاکه، دل سوژی، دل نه رمی و خوراگرتن.** (گه لاتییه ۵: ۲۲، ۲۳)

له وانهی داهاتوو تماشای زیاتر ده که یین له م پرسپاره چون شوین که وتووی مه سیح ده بیټ بزیت. خدا به ره که تدارت بکات. له گه ن نه م نایه ته ی زه بووره کانی پیغه مبه ر داود به جیتان دیلین: **پښتو ژبې له خدا ته واوه، و ته ی خدا وه ند بیگه رده. نه و قه لغانه بو هه موو نه وانهی په نای بو ده بن!** (زه بووره کان ۱۸: ۳۰)

گړنگترینی پرسپاره کانی ئەم واڼه یه:

۱. ئایا له یهک کانی دا سازگار و سوپر هه لده قولیت؟
۲. ئەگەر خودا پیروژ و پره له به زه یی، باشه بۆچی راده وهستی و ته ماشای دمه قالی و جهنگ و کوشتن و خراپه کاری جیهان ده کات؟
۳. ناتوانی شتیك بکات یارمه تی ئەو خه لکه بدات؟
۴. به لآم مه سیحه کانی ده لئین ئەو گوناوه ی باپیره گه وره مان ئادم ئەنجامی دا له باخچه ی به هشت بۆ هه موو نه وه کانی بلآوبوه وه، و خودا ده بیټ سزایان بدات. ئەم شته چۆن ده بیټ؟
۵. ئایا به باوو باپیرانمان ناچین؟
۶. کئی له ئیمه ده توانی بلئی هه رگیز ته نانه ت یهک جاریش بیټ له فرمانه کانی خودا دهرنه چووینه؟
۷. له کیوه خه سله تی گوپرایه لی نه بوونه مان بۆ ماوه ته وه؟
۸. بۆچی کتابی پیروژ دابه شی دوو به ش کراوه بۆ په یمانی کۆن و په یمانی نوی؟
۹. ئایا خودا ده توانی له ووشه ی خۆی په شیمان بیټه وه؟ ئایا خودا دلسۆزه به رامبه ر به لئینه کانی؟
۱۰. له بهر ئەوه ی خودا خۆی له ووشه ی فهرموویه تی که ده توانین بزاینن ژیانی تاهه تاییمان هه یه، ئیمه کئین بلئین که س ناتوانی بزانی له کوی ژیانی تاهه تایي به سه ر ده به یین؟
۱۱. ئایا به راستی باوه رت به عیسای مه سیح و قوریانییه ته واوه که ی هه یه؟ یا خود متمانه ت به (کرده وه چاکه کانته)؟
۱۲. عیسا رایگه یاند که وا یارمه تیده ره که، (پارا کلیتوس) له پاش ئەو دیت. عیسا باسی کئی ده کرد؟
۱۳. ئایا ئەوه مانای ئەوه یه به که یف خۆم بژیم و شتی خراپه بکه م و له گه ل ئەوه شدا بچه به هشت له پاش مردن؟ کتابی پیروژ چیمان فیترده کات له و مه سه له یه؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خه ش کراوه ته.

به ره م هینهر: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org